

Thứ Bảy, 6-9-2025. Tuần 22 Thường Niên - Năm C
Saturday, September-6-2025. Week 22nd Ordinary Time. Year C

Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD. chuyển ngữ
Dịch từ nguồn: Word Among Us

Col 1, 21-23 Colossians 1:21-23
... niềm hy vọng của Tin mừng (Col 1,23)

Paul says a lot in today's three short verses, doesn't he? First, he says that God has "reconciled" us to himself in Christ (Colossians 1:22). That's great news! Then he says that God wants to make us "holy, without blemish, and irreproachable" (1:22). More great news! It can't get much better than this. But then Paul says that this transformation is conditional. It will happen "provided" that we "persevere in the faith" (1:23).

Provided. We have work to do. We need to keep pressing on and persevering.

If Paul had stopped there, his message would sound frustrating. But he didn't. He went on to say that the quest for a closer relationship with the Lord doesn't rely only on our perseverance. We can draw from "the hope of the Gospel" that is already ours (Colossians 1:23, emphasis added). So what is that hope?

Hope is not wishful thinking, and it's not the same as human effort. It's a spiritual, supernatural gift from heaven. The Catechism tells us that it's one of the three great "theological virtues" that God poured into us when we were baptized (1813).

What is hope? It's the God-given ability to

Thánh Phaolô nói rất nhiều trong ba câu thơ ngắn của ngày hôm nay, phải không? Trước tiên, ông nói rằng Thiên Chúa đã "hòa giải" chúng ta với chính Người trong Đức Kitô (Col 1,22). Đó là tin tuyệt vời! Sau đó, ông nói rằng Thiên Chúa muốn làm cho chúng ta "thánh khiết, không tì vết và không chỗ trách được" (1,22). Tin tuyệt vời hơn nữa! Không thể tuyệt vời hơn thế này. Nhưng sau đó, Phaolô nói rằng sự biến đổi này là có điều kiện. Nó sẽ xảy ra "với điều kiện" là chúng ta "kiên trì trong đức tin" (1,23).

Được cung cấp. Chúng ta có công việc phải làm. Chúng ta cần tiếp tục tiến lên và kiên trì.

Nếu Phaolô dừng lại ở đó, thông điệp của ông sẽ nghe có vẻ bức bối. Nhưng ông đã không làm vậy. Ông tiếp tục nói rằng việc tìm kiếm mối liên hệ gần gũi hơn với Chúa không chỉ dựa vào sự kiên trì của chúng ta. Chúng ta có thể rút ra từ "hy vọng của Tin mừng" vốn đã thuộc về chúng ta (Col 1,23 nhấn mạnh thêm). Vậy hy vọng đó là gì?

Hy vọng không phải là suy nghĩ viển vông, và không giống như nỗ lực của con người. Đó là một món quà thiêng liêng, siêu nhiên từ thiên đàng. Sách Giáo lý Công giáo cho chúng ta biết rằng đó là một trong ba "nhân đức đối thần" vĩ đại mà Chúa đã đổ vào chúng ta khi chúng ta chịu phép rửa tội (1813).

Hy vọng là gì? Đó là khả năng do Chúa ban cho để tin tưởng vào lời hứa của Người, ngay cả khi đối mặt với những thách thức lớn (Rm

trust in his promises, even in the face of great challenges (Romans 4:18). Our hope grows as we experience Jesus' love in our hearts (5:5). It's our hope in Christ and his salvation that enables us to "persevere" (Colossians 1:23). And it's our hope that fills us with a deep and abiding joy because it empowers us to trust in a God "who does not lie" (Titus 1:2).

The hope of the gospel. A hope based on Jesus' unbreakable love for us. That's what Paul urges us to hold on to. If we try our best to stay close to the Lord and remain rooted in his promises, that hope will grow. It will pick us up when we fall, strengthen us when we feel weak, and carry us right into the presence of God!

"Jesus, I place my hope in you!"

4,18). Hy vọng của chúng ta lớn lên khi chúng ta trải nghiệm tình yêu của Chúa Giêsu trong lòng mình (5,5). Chính hy vọng của chúng ta nơi Chúa Kitô và sự cứu rỗi của Người giúp chúng ta có thể "kiên trì" (Col 1,23). Và chính hy vọng của chúng ta lấp đầy chúng ta bằng niềm vui sâu sắc và lâu dài vì nó trao quyền cho chúng ta tin tưởng vào một Chúa "là Đấng không nói dối" (Tt 1,2).

Hy vọng của Tin mừng. Một hy vọng dựa trên tình yêu không thể phá vỡ của Chúa Giêsu dành cho chúng ta. Đó là điều mà Phaolô thúc giục chúng ta hãy nắm giữ. Nếu chúng ta cố gắng hết sức để ở gần Chúa và bám chặt vào lời hứa của Người, hy vọng đó sẽ lớn lên. Nó sẽ nâng chúng ta dậy khi chúng ta ngã, củng cố chúng ta khi chúng ta cảm thấy yếu đuối và đưa chúng ta đến ngày sự hiện diện của Chúa!

Lạy Chúa Giêsu, con đặt hy vọng vào Chúa!

Lc 6, 1-5

Luke 6:1-5

Các người đã không đọc biết Đavít đã làm gì khi... đói sao? (Lc 6,3)

An author once wrote that as a teenager, he had stolen some food because he was poor and hungry. When he went to Confession, the priest treated him with compassion. After offering him absolution, he told the boy that he—the priest—needed to repent for failing to provide for the boy's needs.

Contrast this priest's attitude with the Pharisees in today's Gospel. The disciples were hungry, but these religious leaders could see only that they were violating the Sabbath. There was no sense of compassion. Jesus tried to reorient their thinking by reminding them that the sabbath rest had been broken in the past in order to provide for David and his companions (Luke 6:3-4; see 1 Samuel 21:2-7). Clearly, the call to satisfy hunger takes precedence over the call to rest from all work

Một tác giả từng viết rằng khi còn là một thiếu niên, ông đã ăn cắp một số thức ăn vì nghèo và đói. Khi anh đi xưng tội, vị linh mục đã đối xử với ông bằng tình thương. Sau khi tha tội cho cậu bé, ngài nói với cậu bé rằng ngài - vị linh mục - cần phải sám hối vì đã không đáp ứng được nhu cầu của cậu bé.

Hãy đối chiếu thái độ của vị Linh mục này với người Pharisêu trong bài Tin mừng hôm nay. Các môn đệ đang đói, nhưng những nhà lãnh đạo tôn giáo này chỉ có thể thấy rằng họ đang vi phạm ngày Sabát. Không có lòng trắc ẩn. Chúa Giêsu cố gắng định hướng lại suy nghĩ của họ bằng cách nhắc nhở họ rằng luật nghi ngơi trong ngày Sabát đã bị phá vỡ trong quá khứ để cho Đavít và những người bạn đồng hành của ông ăn (Lc 6,3-4; xin xem 1Sm 21,2-7). Rõ ràng, lời kêu gọi cho kẻ đói ăn được ưu

on the seventh day.

We can probably relate to these Pharisees' confusion or sense of indignation when we see people who aren't behaving in the way we think they should. Maybe someone doesn't act or dress appropriately at Mass. Maybe we think someone at work is just flaunting the rules. Or perhaps another person expresses opinions that go against our own views.

When this happens, it can be tempting to become critical and judgmental. But just as he did with those Pharisees, Jesus wants to reorient our thinking. Instead of focusing on what a person said or did, he invites us to think about their hearts. They could be working through difficult questions of faith or dealing with challenging life circumstances. No matter the reason, Jesus wants us to welcome everyone and treat them as he would.

Is there a person whose actions or comments irritate or upset you? Today, ask the Lord for the grace and compassion to see them with his eyes. Perhaps he wants you to reach out and accompany them on their faith journey. As you allow the Lord to reorient your thinking, he may even use you to draw that person closer to himself!

"Lord, help me take on your mind and heart for all people."

tiên hơn lời kêu gọi nghỉ ngơi sau tất cả công việc vào ngày thứ bảy.

Chúng ta có thể liên tưởng đến sự bối rối hoặc cảm giác phẫn nộ của những người Pharisêu này khi thấy những người không cư xử theo cách mà chúng ta nghĩ họ nên làm. Có thể ai đó không hành động hoặc ăn mặc không phù hợp trong Thánh lễ. Có thể chúng ta nghĩ rằng ai đó tại nơi làm việc đang phô trương các quy tắc. Hoặc có thể một người khác bày tỏ quan điểm đi ngược lại quan điểm của chúng ta.

Khi điều này xảy ra, bạn có thể trở nên chỉ trích và phán xét. Nhưng cũng như đã làm với những người Pharisêu đó, Chúa Giêsu muốn định hướng lại suy nghĩ của chúng ta. Thay vì tập trung vào những gì một người đã nói hoặc làm, Ngài mời gọi chúng ta suy nghĩ về tâm hồn của họ. Họ có thể đang giải quyết những câu hỏi khó về đức tin hoặc đối phó với những hoàn cảnh khó khăn trong cuộc sống. Bất kể lý do là gì, Chúa Giêsu muốn chúng ta chào đón mọi người và đối xử với họ như Ngài muốn.

Có một người nào đó có hành động hoặc nhận xét làm bạn khó chịu hoặc chọc tức bạn không? Hôm nay, hãy cầu xin Chúa ban ơn và lòng trắc ẩn để nhìn họ. Có lẽ Ngài muốn bạn tiếp cận và đồng hành với họ trên hành trình đức tin của họ. Khi bạn cho phép Chúa định hướng lại suy nghĩ của mình, Ngài thậm chí có thể lợi dụng bạn để lôi kéo người đó đến gần Ngài hơn!

Lạy Chúa, xin giúp con có được tâm trí và trái tim Chúa dành cho tất cả mọi người.

Nguồn: the word among us
Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.